

af nogle Udtalelser af den norske Professor Hoel i Nasjonal Samlings Hus i Oslo udtalte Taleren, at det fra dansk Side skulde siges klart og utvetydigt, at vi vil staa fast paa den Suverænitæt over *Grønland*, som Voldgiftskendelsen i Haag bekræftede at vi havde, og som er anerkendt fra alle Sider, ogsaa af det Amerika, som i Øjeblikket har inddraget Grønland under sit Forsvarsomraade. Det var i øvrigt en Selvfølge, at vor Hævdelse af, hvad vi anser for vor Ret, ikke hindrede, at vi med Norge drøftede de Fangst- og Fiskerispørgsmaal, som er af Betydning for norsk Næringsliv. Hvad Amerika angaar, var det i Overensstemmelse med den danske Regerings Standpunkt, naar den amerikanske Professor Briggs hævdede, at Gesandt Kauffmann ikke havde Kompetence til at forpligte Danmark, og at den af ham afsluttede Overenskomst derfor ikke havde Gyldighed efter international Ret. I Stedet for ønskede Professoren saa, at Amerika skulde basere sin Magtovertagelse paa Monroedoktrinen; men mere Ret skabtes ikke derved. Fra dansk Side maatte man vente, at Amerika ogsaa efter Krigens Slutning vilde respektere vor Suverænitæt og ikke ændre noget ved det Samhørsforhold, som det er baade Danmarks og Grønlændernes Vilje at fortsætte, og som hviler paa Retten. — Angaaende *det stortyske Riges Planer* og vor Stilling under en planlagt Nyordning af Forholdene i vor Verdensdel udtalte Taleren, at vi først, naar vi følte os frie, kunde tage Stilling til disse Spørgsmaal, der er saa afgørende for hele vor Fremtid. En Fastlæggelse af vor Holdning nu vilde uvægerligt blive en Hindring for en lykkelig og god Udvikling af Forholdet mellem de to Nationer. »Vi har opretholdt og vil fortsat opretholde en værdig, rolig og loyal Holdning over for Besættelsesmagten, men dermed er under Krigens ogsaa Grænsen naaet for, hvad det er muligt for det danske Folk at yde.«

Bertel Dahlgaard (R. V.) mente, at man saavel ud fra et statsfinansielt som et samfundsøkonomisk Synspunkt maatte se paa *de sidste Aars Regnskabsresultater* som Udslag af en rigtig Vurdering af de for Landet paa disse Omraader foreliggende Problemer, hvilket nærmere begrundedes. Men der var efter hans Opfattelse Grund til at se meget mørkt paa Statens finansielle Stilling i den kommende Tid. »Varebeholdningerne vil formindskes, Forbruget vil gaa ned, og varer Krigens ved, maa Følgen heraf blive en stærk Nedgang i Forbrugsafgifterne. Under samme Forudsætning vil ogsaa visse Dele af den direkte Beskatning svigte. Samtidig maa vi regne fuldkommen sikkert med, at Kravet til Statskassen vil stige. Alene Bestræbelserne for at bibeholde et nogenlunde stabilt Prisniveau for de elementære Livsfornødenheder vil